

Rigsdagsperioden igennem, hvad der langt fra er Tilfældet under den nuværende Ordning. Rigsdagssamlingerne bliver — eller kan i hvert Fald blive — kortere; Arbejdet bliver mere koncentreret. Alle Ændringer som modsvarer Tidens Krav.

Vedrørende de Ændringer, der gennemføres ud over Rigsdagsordningen, skal Mindretallet udtale følgende:

Mindretallet er meget vel klar over, at Valgretsalderen er et Spørgsmaal, over for hvilket Landets Befolkning staar delt. Men med den Udvikling, der i de fleste Lande har medført en Valgretsalders paa 20—21, i de nordiske Lande paa 23 Aar, ja i Island endog 21 Aar, har Mindretallet ment, at man bedst forankrede den danske Valgretsalders ved den norsk-svenske, saaledes som det er foreslaaet. Det kan til Støtte herfor ogsaa fremhæves, at de fleste unge Mænd og Kvinder, der har opnaaet denne Alder, har været selvforsørgende i nogle Aar, og at 25 Aars Alderen næppe i væsentlig Henseende er Udtryk for andre Livsforhold og anden Livserfaring end 23 Aars Alderen.

Folkeafstemningen kunde Mindretallet, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, have ønsket at give større Raaderum, men Mindretallet har ikke kunnet underkende Argumenterne imod, at et lille Mindretal blandt Vælgerne skulde kunne gennemføre Folkeafstemninger, der efter Sagens Natur maatte befrygtes mere at tage Sigte paa at skabe Uro, end paa at naa det angivne Maal.

Med Hensyn til alle de øvrige Ændringer, der foreslaas i Grundloven, bemærker Mindretallet, at de efter dets Opfattelse er Forbedringer i Forhold til den nuværende Forfatning. Ganske særligt ønsker Mindretallet at nævne, at ved de Ændringer, der foreslaas i den nuværende Grundlovs § 69, ved at tildele Rigsdagen en juridisk Embedsmand, der bl. a. skal behandle og udtale sig om alle Andragender, som indgives til Rigsdagen, er der efter Mindretallets Mening i mangfoldige vanskelige Spørgsmaal sikret Rigsdagen et Indseende og i givne Fald et Initiativ af stor samfundsmæssig Betydning.

Mindretallet peger ligeledes paa den større Retsbeskyttelse, som Borgerne opnaar gennem Ændringen til § 80 — en Ændring, der ligesom Ændringerne og Bemærkningerne til §§ 85 og 86 understreger, at det folkestyrede danske Samfund opfatter sig som et *Rets-samfund*, hvor Flertallet vel er berettiget til at bruge, men aldrig til at misbruge Magten.

Mindretallet ønsker endvidere at fremhæve, at der vil blive nedsat et sagkyndigt Udvalg til at overveje Spørgsmaalet om fremmedes Ret til at eje dansk Jord; saa vanskeligt dette Spørgsmaal er, er denne Løsning sikkert den eneste mulige, og som Grundlovens § 50 er affattet, kan man jo senere ved almindelig Lov ordne Spørgsmaalet.

Af Bemærkningerne til Ændringsforslagene fremgaar det (Sp. 2461), at der har været stærke Ønsker hos Regeringspartierne om at gennemføre en Bestemmelse om, at Rigsdagen skulde have Ret til at afgøre om en Lov er grundlovsstridig eller ej.

Det fremgaar ligeledes af Betænkningen, at nærværende Mindretal har fastholdt den eksisterende Praksis om, at Domstolene og da navnlig Højesteret kan afgøre Spørgsmaalet om en Lovs Grundlovsstridighed.

Mindretallet skal endelig anføre, at selv om Mindretallet kunde ønske, at man var gaaet videre med Hensyn til Gennemførelsen af Ændringer i Grundlovens § 73 om Folkekirkens Stilling, er Resultatet af Forhandlingerne relativt tilfredsstillende for de kirkelige Interesser, og ud fra den almindelige Betragtning, Mindretallet har om at det i første Række gælder om at forankre bestemte Interesser hos Befolkningens Flertal, anser det Løftet som herved er afgivet som overordentlig værdifuldt.